

Woensdag 5 augustus - Beijing.

Vandaag is een dag dat er verschillende dingen tegenzitten. Het begint al 's morgens vroeg als ik in het hotel een fiets wil huren. Toevallig worden vandaag alle fietsen gerepareerd, zodat ik besluit, om niet naar het Zomerpaleis te fietsen, maar het programma van donderdag naar

vandaag te verplaatsen. De eerste halte is het militair museum. In een kolosaal gebouw, waarvan men een gedeelte aan het renoveren is, wordt voornamelijk aandacht besteed aan de periode 1940-1965. Zowel in de hal als in de grote zaal is Mao door een groot standbeeld dominant aanwezig. Verder hangen er gigantische schilderijen van Russische grootheden als Lenin en Stalin. De voertuigen en vliegtuigen die het museum bezit, zien er bijna zonder uitzondering allemaal oud en slecht onderhouden uit. Buiten staan tot mijn verrassing ook nog enkele Amerikaanse tanks en pantservoertuigen.

Het museum trekt veel Chinese bezoekers, maar ook hier ben ik de enige buitenlandse toerist. Dat de Chinezen totaal andere gedragsregels hebben dan wij, blijkt als ik een meisje van een jaar of 3 zie dat midden in het museum zit te plassen. Haar moeder houdt een bakje onder het meisje en na afloop gooit ze dit in een afvalbak.

Vervolgens ga ik naar het museum van de etnische minderheden. Als ik het gebouw na enig zoeken heb gevonden, blijkt het wegens

verbouwingswerkzaamheden gesloten te zijn. Als ik op mijn plattegrond kijk hoe ik nu verder moet, word ik in het Engels aangesproken door een jonge Chinees, die vraagt of hij mij soms kan helpen. Ik bedank hem voor de moeite maar vertel hem dat ik alleen maar mijn route aan het uitstippelen ben. Zijn houding staat in schril contrast tot die van een voorbij lopende westerling die mij met een somber gezicht totaal negeert. Het is niet de eerste keer dat het me opvalt dat de buitenlanders die hier werken en wonen over het algemeen zeer slecht gehumeurd lijken te zijn, alsof ze genoeg hebben van het land. Met de metro ga ik naar de Yonghegong ofwel de Lamatempel. Het Paleis van de eeuwige harmonie, zoals de letterlijke vertaling van Yonghegong luidt, is in 1694 gebouwd als paleis voor de vierde zoon van keizer Kangxi, de latere keizer Yongzheng. Omdat het traditie was dat een paleis waarin een prins had gewoond die keizer werd, in een tempel werd veranderd, werd het complex in 1744 een lamaïstisch klooster. De tempel heeft 5 grote zalen die in een Mongoolse, Tibetaanse of in een Han-stijl zijn ingericht. Overal staan Boeddhabeelden, hangen tapijten en het geheel wordt verlicht door lampjes gevuld met jakbater. In de laatste zaal staat een 27 meter hoog beeld (waarvan 9 meter in de grond zit) van Maitreya, dat is gesneden uit één stuk sandelhout. Één van de zalen aan de zijkant van het tempelcomplex heet de 'Hall off mathematics', maar op een klein planetarium na, doet niets je in deze gebedshal denken aan wiskunde.

In de tegenover de Lamatempel gelegen hutong ligt de Confucius-tempel. Deze tempel is de op één na grootste Confuciaanse tempel van China en wordt nu gebruikt als museum. Op het plein staat een aantal platen met daarop de namen van degenen die de examens voor ambtenaar met succes hebben afgelegd. Omdat men ook dit complex volop aan het restaureren is, is alleen de achterste hal de moeite van het bezoeken waard. In de hal zijn

allerlei instrumenten en beelden opgeslagen die na de restauratie tentoongesteld zullen worden.

Na de hutong geeft de Wangfulinglu, de belangrijkste winkelstraat van Beijing, een totaal ander beeld van China te zien. Er staan zeer moderne winkelcentra die allerlei westers georiënteerde winkels bevatten. In een bruidsjurkenwinkel zitten 20 winkeldames te wachten op klandizie terwijl ik maar 1 klant zie. Hoe dit straks moet als de lonen sterk zullen stijgen, is me een raadsel. Op veel plaatsen heb je de indruk dat de mensen maar aan het werk gehouden worden, maar wat ze allemaal precies moeten doen en waar ze van betaald worden, is niet te zien.

Omdat de meeste leden van de groep 's avonds naar de Beijing-opera gaan en Rainer en Monica niet komen opdagen (niet tot mijn verrassing overigens, want ze zullen wel overvallen zijn door de situatie in China) ga ik met Trix

Chinese 'hotpot' eten. Dit lijkt op fondue, maar in plaats van olie gebruikt men water. De groenten en het vlees worden in dit kokende water gedompeld en vervolgens gekookt. Het bijbehorende sausje dat we krijgen is het belangrijkste gedeelte van de maaltijd, want zonder dit sausje zou het eten erg flauw zijn geweest.